

ПРЕС КЛИПИНГ

29. октобар 2018.

НАСЛОВИ

АРМИЈА ГЛАДНИХ У Србији пола милиона људи живи са 12.045 динара месечно, а чак 64 одсто грађана ЈЕДВА САСТАВЉА КРАЈ С КРАЈЕМ(стр.3)

Остало да се приватизује још 90 предузећа(стр.5)

Колико кошта социјална помоћ: Хиљаде морале на принудни рад(стр.6)

Независност: Синдикати, академска заједница и цивилни сектор да се укључе у борбу за слободу медија(стр.7)

АРМИЈА ГЛАДНИХ У Србији пола милиона људи живи са 12.045 динара месечно, а чак 64 одсто грађана ЈЕДВА САСТАВЉА КРАЈ С КРАЈЕМ

Р.Бриза

Око пола милиона грађана Србије или 7,2 одсто њих живи испод нивоа апсолутног сиромаштва, односно троше мање од 12.045 динара месечно.

Ако се то преведе на дневни ниво, испада да људи преживљавају трошећи 401,5 динара за све дневне потребе.

Истовремено, све је више сиромашне деце, а беспарица царује на југу Србије.

ово су укратко подаци обелодањени током недавног обележавања Међународног дана борбе против сиромаштва.

Да ствар буде црња, а како наводе у Црвеном ксрту, постоје чак и листе чекања за оброк у народним кухињама, а на том "казану" су око 35.000 људи из Србије, без Косова и Метохије, и око 12.000 у Београду.

Подаци Тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва Владе Србије, а који се односе се на прошлу годину о апсолутном сиромаштву, неумољиво потврђују да је око пола милиона грађана месечно живело испод те линије сиромаштва, а која износи 12.045 динара месечно.

Ипак, кренимо редом.

"Апсолутно сиромашно остаје значајно и поред тога што је 2016. године забележен пад његове стопе са 7,3 на 7,2 одсто. Знатно је учесталије у ванградским подручјима и износи 10,5 одсто, док је у градовима 4,9 одсто. Посебно је учестало у јужној и источној Србији, а стопа се попела на 12,1 одсто", подаци су Тима.

У Србији су редови и за народне кухиње

Према истим информацијама, најмање апсолутно сиромашних је на територији Београда - честири одсто, у Војводини их има 6,2 одсто, у Шумадији и западној Србији - 6,8 одсто и у централној, без београдског региона - 9,1 одсто.

На основу објављених података, просечна стопа сиромаштва у Србији јесте 7,2 одсто, али је она и далеко већа, на пример, код незапослених људи и износи 23,8 одсто.

Такође, када су петочлане породице у питању та стопа је 10,6 одсто, док се она пење на чак 15,2 одсто, ако је у тим породицама шест и више чланова.

Расте број сиромашне деце

Када су деца у питању, старости до 18 година, стопа сиромаштва је 9,2 одсто.

Сиромаштво "царује" и код људи који нису завршили основну школу и исноси 18,5 одсто, а 14,8 одсто њих који су завршили основну школу апсолутно су сиромашни.

У ризку од сиромаштва чак 1,8 становника

Апсолутно сиромашни не могу да задовоље базичне потребе, док релативно сиромашни не могу да остваре животни стандард, који је одговарајући у односу на друштво у коме живе.

Релативно сиромаштво представља и праг ризика сиромаштва. Према подацима Тима, чак 1,8 милиона становника Србије или 25,5 одсто њих живи у том ризику.

Како се наводи у извештају Тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва, осећај сиромаштва веома је изражен у Србији.

"Скоро две трећине или 63,9 одсто становништва је субјективно сиромашно, односно на питање о могућности домаћинства у коме живе да „састави крај с крајем” одговарају са „тешко” и „веома тешко”.

И по овом показатељу Србија се налази у самом врху у поређењу са земљама Европске уније", наводи се у том извештају.

Црвени крст: Листе чекања за народне кухиње

Јелена Радојчић, стручни сарадник за социјалну делатност у Црвеном крсту, коментаришући ове податке за "Блиц", каже да "ситуација није нова слика, али је показатељ колико успевамо да решавамо проблем сиромаштва у земљи".

Много је сиромашне деце

- Велики број грађана живи у ризику од сиромаштва. Уз то, око 35.300 грађана Србије користи услуге народних кухиња, а две трећине њих изјавило је да им је то једини оброк током дана. Подаци о количини obroка које припремамо односе се на Србију, без Косова и Метохије и без Београда. За КиМ немамо податке, док се у Београду свакодневно спрема око 12.000 obroка - наводи саговорница "Блица".

Према њеним речима, у питању су само подмиривање потреба косрисника за храном.

- Са друге стране, није свуда иста ситуација. Постоје средине у којима се реализује програм народних кухиња, а где постоје листе чекања. То се углавном дешава на југу и југоистоку земље. Јесте приметно да је све већа стопа сиромаштва и код деце - каже Јелена Радојчић и додаје да се стање, када је сиромаштво у питању, а у односу на захтеве и обраћања грађана Црвеном крсту, не мења.

- **Посебно су занимљиви такозвани гранични случајеви. Људи који формално не остварују право на неки вид помоћи из оквира социјалне заштите због цензуса, када су у питању њихова примања. Неко ко прима, узмимо за пример, 10.000 динара месечно, има право на помоћ система, док онај чија примања прелазе за динар или пет ту суму не могу да уђу у систем. Да ли ће тај човек успети да за тај динар вишка или пет подмири своје потребе? Његова угроженост је израженија баш зато што није успео да уђе у систем помоћи - наводи она и додаје да се Црвеном крсту најчешће обраћају управо такви људи.**

Влада Србије: Стопа сиромаштва у Србији је смањена

Са друге стране, а како је саопштила Влада Србије, стопа сиромаштва у Србији смањена је са 8,8 одсто, колико је износила у 2006. години, на 7,2 одсто, колико је била у 2017. години, показују подаци о апсолутном сиромаштву у Србији, које се мери према упоредивој методологији.

Према истим информацијама, новији подаци о кретању сиромаштва указују да се од 2014. године до данас бележи константан пад стопе сиромаштва у Србији, тако да је оно ниже у односу на 2006. и 2007. године.

"На тренд смањења сиромаштва утицали су пре свега резултати економске политике претходне и ове Владе Србије, а посебно спроведене мере фискалне консолидације и укупних економских реформи.

Тако је стопа незапослености у Србији у другом кварталу ове године 11,9 одсто и практично је преполовљена у односу на 2012. годину", кажу у Влади Србије.

Према истим подацима, од 2010. до 2017. године буџетска издавања за најсиромашније повећана су три пута, што показује посвећеност државе заштити најугроженијих категорија становништва.

Захваљујући повећаним социјалним давањима, стопа сиромаштва у 2017. години смањена је за чак 28 одсто.

Остало да се приватизује још 90 предузећа

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Од 556 предузећа, колико је пре четири године било на списку за приватизацију, остало је још 90, а помоћник министра привреде Драган Угрчић очекује да ће се тај број додатно смањити до краја године и напомиње да се иде као окончању поступка приватизације у Србији.

Наиме, како је објавио РТС, у Министарству привреде раде анализе за приватизацију преосталих 90 предузећа и нека решења очекују до краја године. РТС наводи да ће за још два стратешка предузећа, МСК и "Петрохемију", тендери бити расписани у првом тромесечју идуће године и да је план да се процес приватизације заврши до краја 2020. године како би и та предузећа ушла у развојну фазу, а што је у складу и са договором Владе и ММФ-а.

"Ја се надам да ће тај темпо сада да се убрза и да ћемо већ у следећу годину ући са 80-ак предузећа и тај ће број предузећа да пада на 50, на 40, тако да можемо да кажемо да идемо ка окончању суштинског поступка приватизације у Републици Србији", рекао је Угрчић.

У Министарству привреде су оптимисти да ће се решити и статуси преосталих мањих предузећа.

"То што у овом тренутку не постоји интересовање потенцијалних инвеститора за неко од предузећа, не значи да неће постојати за годину или две. Оно што је јако важно јесте да та предузећа не коштају пореске обвезнике Србије и нису на терету буџета. Чекамо праве инвеститоре, не желимо на силу да гурамо та предузећа у стечај, зашто бисмо ако раде и измирују своје обавезе", рекао је Угрчић.

Професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић сматра да "Петрохемији" треба, као и "Железари", неко ко је снажнији и јачи и ко може њоме да управља, ко може технолошки и еколошки да је доведе у ред.

РТС наводи и да је Влада Србије задовољна окончаним поступцима, посебно тиме што су гиганти "Железара", РТБ, ПКБ и "Галеника" нашли власнике светског ранга.

Међутим, додаје да се трага за одрживим решењима и за фабрике петрохемијског комплекса. Оцењује и да је Закон о приватизацији из 2014. дао резултате, а да је најзначајније то што су некада највећи губиташи, успешно приватизовани.

Како истиче, само у "Железари" и РТБ-у је доласком кинеских власника сачувано више од десет хиљада радних места.

Колико кошта социјална помоћ: Хиљаде морале на принудни рад

Аутор текста: Никола Радишић

Најсиромашнији и најугроженији грађани Србије који примају социјалну помоћ, годинама су принуђени да раде бесплатно како им та помоћ не би била ускраћена. То тврде у Иницијативи за социјална и економска права "А11", позивајући се на истраживања која су урадили међу корисницима социјалне помоћи.

И док Уставни суд Србије пуне четири године не реагује на бројне иницијативе које су им поднете, а којима би се разрешило то питање, стручњаци тврде да се ради о злоупотреби најугроженијих и неприкривеној дискриминацији.

Најмање 9.500 људи било је принуђено да ради бесплатно, а на ту врсту експлатације, кршећи законе и устав, натерала их је држава, тврде у организацији А11. Према Уредби која регулише социјална давања, да на ту врсту дискриминације нису пристали, остали би без социјалне помоћи.

"То је по дефиницији Европског суда за људска права оно што се назива принудним радом који је забрањен конвенцијама из 1930. године, дакле стандард који је давно установљен на светском нивоу Србија је почела да крши пре четири године", каже Данило Ђурчић, из Иницијативе А11.

А пуне четири године пред Уставним судом стоји иницијатива за оцену уставности те уредбе коју је непосредно по њеном усвајању поднело чак 57 организација за људска права. Ипак, највиши суд у земљи и даље ћути, док пракса за коју борци за људска права тврде да је нехумана, незаконита, неуставна – постаје све гора и све тежа. Додају да држава чак нема тачне податке о броју људи које је на тај начин ангажовала.

"Ради се о чишћењу путева, чишћењу гробаља, копању канала, у једном случају Центар за социјални рад је чак навео да корисници како кажу копају раке за друге кориснике Центра за социјални рад како би наставили да примају своју социјалну помоћ, тако да су то послови који немају никакве везе са подизањем квалификација корисника нити са њиховом каснијом могућношћу да се запосле", каже Ђурчић.

Принудни рад како би се смањио број корисника социјалне помоћи

Иако је најављивана као мера која ће допринети запошљавању најсиромашнијих грађана, тадашњи министар за рад Александар Вулин појаснио је тада да "социјална помоћ неће бити помоћ него зарада". Управо се у тој изјави види намера државе, додаје Ђурчић.

"Чини се да је суштина у томе да је одлука власти да се увођењем принудног рада умањи број корисника, односно снизи ниво права корисника социјалне заштите", каже он.

Извор: Н1

Нови закон о социјалној помоћи озакониће лошу праксу, тврде стручњаци и кажу да, ако има посла који нико други неће да ради, као што то тврде надлежни, онда би радно способне људе који добијају социјалну помоћ требало запослити и платити, а не експлоатисати.

Професор Марио Рељановић сматра да се ради о злоупотреби система и дискриминацији, јер су незапосленост и социјална помоћ две потпуно различите категорије.

"Код нас имате ситуацију да неко може да буде запослен и прима новчану социјалну помоћ, може да буде незапослен који тражи посао и прима помоћ, а може да буде запослен и на црно,

а званично незапослен и да зарађује изнад просека плате и да даље буде квалификован за социјалну помоћ. Ако хоћете да спречите злоупотребе морате да обједините систем и вршите ригорознију контролу", рекао је Рељановић.

Социјална помоћ, због које су поједини најугроженији грађани принуђени да раде, у Србији износи - 8.283 динара.

Независност: Синдикати, академска заједница и цивилни сектор да се укључе у борбу за слободу медија

Бета

Уједињени грански синдикат "Независност" позвао је данас све синдикате, академску заједницу, невладин сектор и грађане на широку друштвену солидарност са новинарима и медијима који свој посао обављају професионално, те да кроз конкретне акције допринесу борби за остваривања пуне слободе медија и ослобађања јавних медијских сервиса од политичких утицаја.

На данашњем састанку огранка синдиката за културу, уметност и медије (КУМ) на Фрушкој гори оцењено је да је јачање медијске писмености и грађанске свести о важности контролне улоге медија према доносиоцима одлука нужно, не само зарад заштите права медијских радника, већ и свих других права која би могла бити доведена у питање уколико се владавина закона потчини произвољној вољи представника власти, па и право на синдикално организовање.

"С обзиром да је новинарски посао у Србији оптерећен цензуром или аутоцензуром те у огромној мери зависан од центара политичке и економске моћи, то се погубно одражава на радни статус и права из радног односа, што овај посао чини дубоко прекарним и за последицу има несигурност и неизвесност ове професије – неопходан је активнији ангажман синдиката у циљу отклањања кључних узрока проблема са којима се суочавају медијски радници", наводи се у закључцима те синдикалне организације.

Упозорава се да су у условима неслободе медија, у којима су новинари који професионално обављају свој посао често мета претњи, али и физичких напада, апсолутно угрожена права грађана на објективно и правовремено информисање.

Додаје се да је на тај начин онемогућено и подстицање јавне дебате у друштву и развијање грађанске свести и критичког односа према доносиоцима одлука, "због чега су угрожена права свих грађана".

"У медијском мраку, у којем јавно мњење кроје ријалити програми и такозвани таблоиди који се, без икакве санкције, на најбруталнији начин обрачунавају са политичким неистомишљеницима, озбиљно је нарушена владавина права и сигурност свих грађана, а тиме и слобода синдикалног деловања – што нас приморава на конкретне акције усмерене према правосудним органима, пре свега тужилаштвима, у циљу адекватног санкционисања таквих појава и успостављања владавине права", наводи се у закључцима.

Синдикат је оценио да горући проблеми друштва нису у фокусу јавних медијских сервиса, чија би основна улога морала бити заштита јавног интереса у јавном информисању, већ да се њихов

рад своди на "промовисање представника политичке власти, без интересовања за локалне теме и питања значајна за грађане, док се истовремено дешава флагрантно кршење њихове уредничке и финансијске независности".

Синдикалисти су поручили да су спремни да, у сарадњи са новинарским и медијским удружењима, синдикално деловање усмере и на едуковање јавности у погледу њихових права у области јавног информисања.